

- 00 -

19 РЕБИО.1Б-ЕВЕ.1Б 1282 ОТЪ ЕГИПТА

Където двата дъждъта отгоръ не пръстана, но бурата са развързвала толко, щото паракодъта са моршанин, като люлка далеко отъ секоявявана отъ основата си. Носътъ му замиряваше въ бедната на морето, когато възлътъ му си уносеше високо къмъ небето. Вълхити като фъркати планини са възниваваха пазъ пазъ и като бѣси дами зинади отъ събвдъ напалыха да нж погжиджтъ наедно съ екашното приближне на което бѣхми повъркани животътъ си. Буини и разпрени винуцаха са та разбвяха възлътото си тѣло о жемлзистини гърди на нийнжтъ твърдъ но маалжъ защитникъ. Засилваніето имъ бѣхми тавовзи щото като са удариха о прѣднината разбѣни на хидеи части обвяха снѣжнѣтъ паракодъ та заднината. Ни теѣта, ни друго нѣкое забудло кише на кувертата неможаше да забрани бѣднитъ пасажери отъ този възлѣтъ неприятеѣ, снѣжи бѣха са сврѣли конъ де намтрѣли и обвнани отгоръ и отдолу свнѣха са свнѣ на мѣстото си и не мърдаха. Рѣки буини теѣха по снѣжното пространство на паракодѣтъ и самитъ маринери бѣхъ са потопили и не са виджаше никой, освѣнъ каингаитѣ които обнѣти въ мушкитѣ си стовѣха надъ кувертата неподвижни, бурата бѣше толкозъ буина и люшканіето на паракодѣтъ толкозъ силно щото и самитъ мораци бѣше смаяло та неможаша глава да дигнати. Като отъ чудо мене морето немо рашали, азъ пвяха много по жестоѣта бурѣ върѣ въ стрѣцѣто си и пазъ възлѣщата ку-

то че съ неосъщатъ. Сърцето ми беше истръпнало и азъ като че намървахъ нѣкое наслаждение въ подобіето на това което биваше въ сърцето ми. Некажъ да съмъ пльнъ и подъ порои на възпитието да наблюдавамъ борбата на стихіите, но дължността ми ма държеше узникъ при едного отъ дружината ми, който силно страдалше отъ морето. И тъй прѣминахъ цѣлъ нощъ надъ главата му да бѣдъ надъ него, безъ да мисля.

Това състояние на времето и на страданиято ни са продължава до еждъ петтъ прѣзъ другитъ денъ и отъ то на сѣтъ, ако и да са неутешни бурата по ослабна и пасажеритъ некасени и усмивкени зеха единъ отъ тукъ други оттамъ да подаватъ глави и да изпълзватъ като охолови подиръ пролѣтенъ дѣжъ. Мойтъ другаръ само още неможеше да доиде на себе си.

Вечерътъ частъ близу при едниъ паракходтъ хвърли желѣза прѣдъ пристанището на Кюстенджа и нѣй на сѣлеметъ ужъ стигнахми, но отпуснахми са и минахми тѣзи нощъ колко годѣ спокойно.

Но не били са свѣршили нашитъ страдания, на сущата насъ нѣ чакали теглила, още по несносни и несправнено по тешки, по това защото произхожда не отъ жестокоствата на нечувствени стихии, но отъ жестокоствата на нечувствени и неразбрани хора; същества като нѣзи, но които никакво съжалѣніе неподаваха къмъ нѣзи.

Осминахми въ паракходтъ нетърпѣливи да излеземъ на сухо. Морето беше са утъпило, небото беше ясно, слъщето като жєнихъ изъ чертогътъ си са подади отъ истоемъ и ползати гладката повърхнинна на морето, сичко прѣдвѣщаваше денъ горещъ, какъвто може юни да даде кога е на излизване.

Нѣй чакахми додѣ беше още хладно да нѣ извезжѣтъ, но денѣтъ са минуваши и отъ градѣтъ никой са не виждаше и нѣй са отпуснахми че ще останемъ въ паракходтъ и са приготвихми да си искарами карантината колкото бѣ възможно по спокойно. Но по пладѣвъ, когато вече слъщето нѣй силно жєжеше, доиде една мауна да нѣ дигж. Въ този жаръ нѣй нѣмахми никакво присърце да излизваши, и искахми да останемъ поне до вечерътъ въ паракхода и да излеземъ по хладнина, но насилниха нѣ. Принудени, бѣхми сами да са товаримъ, и мауната влачана отъ гребци изъ друга мауна ни влачаха къмъ край и като нѣ извезохж на една остранина, пуста, виранъ скелѣ, скелѣ на черкєзитъ наричана, посочихж ни само колко единъ четвъртъ далѣко едни кривли чаджри, и като нѣ оставихж сички единъ неирѣближаване при насъ. Оставени тамъ на пекѣтъ нѣмахше нѣй малко свѣчица нѣмахше ни чаша вода дѣ да земемъ да срѣбнемъ. Слъщето прѣжляше ни нѣмахше какво да са прави, тамъ неможехми да останемъ требаше да са принесемъ на чаджритъ, но какъ? да дигнимъ толкози товаръ нѣй които никога не сме дигали повече отъ 20 опи нѣщо. Четири санджака, и три итака имяхъ да принасамъ и ми са свѣгѣтъ замаяваше като ги глѣдахъ, но намѣрихъ са и като добѣрѣ хамалини дигахъ по едно по едно товарѣгъ. Кольнѣтъ ми подхлѣзваха подъ тежестѣ, потъ течеше отъ мене като порой и си чуди какъ непаднахъ на срѣдъ пѣтя отгладнѣлъ и балдѣсалъ отъ марана. Силна бѣ обаче волата ми спроти куждѣта и прѣисохъ сичко на чаджритъ. Но какъ бѣхъ тѣзи чаджри? Колкото лоши да ви ги кажа неможете си ги прѣстави и азъ не намѣрвамъ нѣщо на което да ги упокоѣя по нѣщѣлата нѣмъ за да ви дамъ колко годѣ да разберѣте какъ бѣше състояніето ни.

Камини никога неомитани отъ сажди бѣха по близи отъ тѣхъ и отъ ветитѣ пачини много поздрави. Тѣ бѣха едва закрѣпени и съ канѣтъ зачєчени, вѣтеръ нѣмахше никакъвъ, а то тѣ неможаха устоя ни на най малкото дуновение. При това тѣ мирѣнаха толкозъ отъ вратително щото морето което неможѣ да ма накара да повращамъ, вонята тука и задухата раздигнаха ми рѣганіе. А мѣстото? Боже мой, какви въспоминанія! Тука на туй мѣсто подъ тѣзи чаджри хилиди злочести Черкєзи бѣха ставали жертва на тѣхѣтъ; този смрадъ подъ тѣзи въспоминанія, въобразѣте си казѣво расположение на духѣтъ можеше да докара. Некажъ да са махна, некажъ да побегна, но кѣдѣ? подъ чаджритъ воня, задуха, а вѣнъ пекѣ, жєга; но не са одѣржахъ, прѣдпочетохъ подобѣрѣ да са пекж на слѣщето а не да тѣрижъ подъ тѣзи чаджри. Излязохъ на вѣнъ, но други единъ още по силєнъ смрадъ ма удари и душата ми доиде на носѣтъ ми. Какво бѣше? разгледахъ около себе си и що да види? калци, кауци, дрипи парцали, и сѣвакѣвъ други видъ мѣрсотѣ отъ Черкєзитъ покриваха мѣстото около чаджритъ; некажъ да са удалєжъ и прѣстѣжихъ двѣ три ерачки, но смрадѣтъ още повече ма задуши; тогазъ познахъ че то бѣше смрадъ отъ мѣрѣща. Рѣкохъ да прѣпрѣча прѣзъ бурина и да ида да са върли въ морето да са разхладж; но прѣдставѣте си какво бѣше смайваніето ми като са намѣрихъ прѣдъ единъ лєшъ, отвърнахъ са и не видѣхъ отъ що би, но на частъ ми доидоха на ухъ черкєзитъ полу погребени; космитъ ми са исправиха на главата, почерни ми прѣдъ очитъ, отскочихъ и незнамъ какъ са намѣрихъ край морето. Омнѣхъ са, поразхладихъ са, и не ми са щеше да са върна, но грижата ми за слабѣтъ ми другаръ ма накара да са върнахъ да бѣждъ при него. Върнахъ са и не казвахъ никому отъ другаритъ си за неирѣтното си откритіе, за да ги нестрєсна.

Баща ми умрѣ отъ холерата, и азъ който имамъ толкозъ причини да мразя и са отвращамъ отъ тѣзи болѣсти на този часъ бѣхъ канѣлъ десетѣ холери да истєгали а не такъвазъ една карантина. Зѣлѣята ми бѣше силно кипнала, лѣдъ канеше на сърцето ми отъ състояніето въ което са намѣрвахми, но бѣхъ принуденъ за другаритъ си да дѣржа едно добро сърце. Вѣхъ неистощимъ въ пегитъ си, често жѣлѣхъ и отератително смѣшши.

Слѣдъ нѣколко време са вѣстѣха при насъ единъ чиновникъ отъ карантината и едниъ съ едно око кавєдѣи, ужъ да ни послужатъ въ пѣждитѣ ни. Но тѣ на мѣсто да ублажатъ състояніето ни доидоха да ни отеготѣтъ повече. Чиновникѣтъ къмъ когото са зъзрѣахъ сички, и особено агитѣ които бѣха съ насъ и нѣй вече двѣта хєрема тѣхни, не ни стори друго освѣдъ да ни досажда и да ни са ругає за злочѣстїето въ което са намѣрвахми. Циклонѣтъ кавєдѣи не бѣ дошелъ да ни послужи по да нѣ олѣвни, да нѣ обєре; двѣ глави чесновъ лукъ продаваше за 20 парѣ. Посочихж ни единъ гиранъ съ вода, но и водата кюстенѣдєска не бѣше по добра отъ жителитъ, безвкусна, блѣдна, и тѣричѣва, него да и нѣнѣ него да я глєдашъ.

И тъй въ такѣви мѣки и теглила прѣкарахми кажи денѣтъ, и нѣй голѣмата растуха що намѣрихъ бѣше дѣто направихъ една морска баня.

Казватъ че сичѣа Африка играє хоро отъ радостъ когато слѣщето зазѣва. На такъвозъ расположение са намѣрвахми почти и нѣй при заходѣніето на слѣщето. Излязохми изподъ вонєцѣтъ чаджри и съ запущени носове отъ вѣнѣцѣтъ смрадъ са разхладвахми отъ

морската вєдринѣ. Но за допълненіе на теглилата ни требало и това да ни отнематъ. Ето доидоха, за честъ на харемитѣ, да нѣ заведѣтъ въ градѣтъ на по охолно мѣсто. Чєстити бѣхми този пѣжъ да не мѣкнемъ сами парѣтинѣтъ си изъ банѣра на горѣ, и мѣстото което ни посочиха не бѣше тѣвѣрѣ дошо, но начинатъ по който нѣ зазѣлѣваха да правимъ карантината бѣше тѣвѣрѣ странєнъ. Тѣзи хора като нѣмаха никакви понїтїа за гигїєната, виждаше са че и не разбираха карантинна какво ще каже. Тѣ нѣ неоставяха да са расхєждаши отъ вѣнѣ вратата не нѣ оставяхж да излєзѣмъ на горѣшъ катъ на зданїето, не ни даваха да отворимъ прозорцитъ на оданитѣ въ които са навѣрѣхми но дѣстїна души и дѣто смрадѣтъ на заходѣтъ са не тѣричѣше. Нѣй насилственно почти излязохми прѣдъ вратата и са карахми съ карантинѣасж за туй неправѣдно и убїєствєнно ограничєніе, но въ това време доиде модѣурѣнѣтъ и за да нѣ обѣишъ докара домата че нѣй сме непокѣрни на царската воля, и зазѣлѣваше нѣж че ще нѣ турѣ въ тѣмница, като че да бѣше царската воля такъвази да нѣ затворжѣтъ да са задушнимъ вѣтрѣ въ станѣтъ си на това горѣщо време. Тѣзи хора глєдаха на насъ, и са обхождаха съ насъ не като съ ижтїици, но като съ нѣй тєжѣки прѣстѣпници, като че бѣхми нѣй брѣици что е дошла холерата на свѣтътъ.

Расположихми са вече както можяхми и минахми нощѣта подкѣнѣчени подъ кофарѣ; при насъ бѣше само кавєдѣитѣ и двѣма хамали за вѣрдїени, които не прѣминаха да са некажатъ че ако и хамали иматъ сєга властъ и могатъ да заповѣдѣватъ. На другитѣ денъ вечерѣта доиде насъ онзи чиновникъ на карантината да ни каже че трѣба да нѣимѣтъ сѣвѣи единъ по 14 1/2 понѣтахъ го защо? нѣмашъ властъ каже да нѣташъ. На маунѣдѣитѣ бѣхми платили по два гроша, но казахъ ни че малко и зєха ни и за тѣхъ още по грошѣ. Бѣхми 28 души и като платихми по 17 1/2 за мауна ужъ и за вѣрдїени, на нѣтїѣтъ вече денъ отъ тѣричѣніето ни изъ Цариградъ бѣхми свободни отъ зарѣнѣта и излязохми изъ Кюстенѣдѣ. Въ Кюстенѣдѣ освѣишъ новїѣтъ жєлѣзєнъ лѣжъ за Англєзитъ, и старитѣ развалєни за римлєнитѣ, на насъ Българитѣ кажи че нѣма нищо интересно. Ще заблєжимъ само че откритїята, ставалє при послѣднитѣ раскопанїя на това мѣсто, ясно свѣдѣтельствуватъ че тука е бѣлъ знаменитїятъ въ старо време градъ Томи, а не както искаха нѣкои да кажатъ че е бѣлъ на мѣстото дѣто е днесъ Варна. До колєкото съмъ азъ можѣлъ да заблєжжъ по древноститѣ, Варна, не сочи да е билъ въ римско време извѣстенъ нѣкой градъ и спорєдъ останкитѣ направата му може да са отдадо на Генуєзитѣ и Венєцїєнитѣ, които по времето на Византїїнитѣ бѣха направили много колонїи по бѣрѣговетѣ на Черно море.

Това пакъ което може да заинтерєсуна насъ Българитѣ колкото за тѣзи двѣ града е названїето което носятъ днесъ Варна и Кюстенѣдѣ (Кюстєнецъ) показватъ българско произхождєніе и свѣдѣтельствуватъ нѣй добѣрѣ за зазѣлѣніето и населєніето на тѣзи градове отъ Българитѣ.

Варна може нѣй вѣрно да са произведє отъ Варъ, *) което по български значи

*) Варъ, Богъ на огнѣтъ у Славєнитѣ, отъ което и нѣмѣтъ въ стари язѣки ижезѣа Le-de Ware, bre Ware " може да са земе като възпанїе къмъ този Богъ. Отъ тука са вижда да произхожда думата Варъ, което въ постарїѣтъ язѣкъ значи пекѣ, жєга, и новїѣтъ варъ, кирєчъ, извѣстѣ (азвѣстї); още, и варѣжъ, т. е. грѣжъ, топанжъ, гостѣа варѣжъ, свариванѣ.

теплета пекъ и извѣсть или кичуречъ, и отъ послѣдното това значеніе на думата искатъ някои отъ нашитъ да произведатъ названіето Варна, то естѣ варовита или киречлиа каквато е и прѣстѣта на това мѣсто; но мене ми са вижда поправо че името Варна са е дало най напредъ на реката която извира при Дѣвня и са втича въ морето тамъ дѣто е днесъ градътъ, които е зель на званіето си отъ тая рѣка, тъй също както и Тръвна, носи името на реката Тръвна и токозъ други, и Варна означава повече топла, каквато е действително тѣзи рѣка защото не замръзва зимъ, а не варовита. А Костендже не е друго освѣнъ българското Костенецъ, което писано и изговорено по турски изговаря са Костендже, както вече бѣхми забѣлежили въ Гай.

Единъ отъ нашити съотечественици отъ Сицовъ ни пиши защо не уголѣмяваме още форматътъ на вѣстникътъ. Ний ще му отговоримъ чи форматътъ на Турція нѣма да са уголѣми. Защото намъсто да го уголѣмимъ, ний разсѣдихми за по добръ да изваждами сѣки мѣсець по една притурка която да служи като едно періодическо списаніе Ний извадихми и една притурка за да види сѣки. И понеже сътрудникътъ ни отсъствува отъ градътъ ни за нѣколко врѣме, а ний отъ друга страна сме натрупани съсъ други работи, за това притурките които дължиѣми на читателити си ще ги извадимъ щомъ са завърши сътрудникътъ ни.

Истина добръ щеше да бѣди ако уголѣмехми форматътъ на Турція. Нъ това не зависи отъ насъ: то зависи отъ умноженіето на спомоществователити, Турція не ще да подражай безосновно нити Слъвѣтникътъ, нити Пчелата, нити Лебедътъ, нити Бранителятъ за да си намѣри послѣ смъртъта. Тя иска да върни скромно и сигорно вѣтъ предназначіето си. И когато доди врѣмето, тя ще направи онова което желай нашитъ съотечественики отъ Сицовъ.

Ний знаими какъ да стѣпуваме и познаваме още по-добръ народниятъ духъ на Българити, нъ какво да правимъ ако стѣпникъ на лошаѣ темель и загубимъ това дѣто имамъ?

Въ Цариградъ имамъ двама доктори върху които ний са надѣвахми да дадатъ медицинскити си помощи на опія отъ нашити съотечественици които би са ударили отъ холерата. Тия двама доктори сѣ Г-нъ С. Чомаковъ и В. Караконовски.

Нъ нашити надѣжди са изграха въ лицето на Г-на С. Чомакова. Щомъ са появи холерата, помежду нашити съотечественици нашитъ мншъ представителъ си зема пътя и побѣгува въ Босфорътъ. Това поведеніе дали е достойно за единъ лѣкаръ, ний искаме да кажимъ за единъ лѣкаръ-представителъ който е дошелъ тука за сполуката на народнити ни правдини? Това ли бѣше нѣготата човѣчина?

Ний оставаме това ниско поведеніе на учението на публиката. Колкото за Г-на В. Караконовски ний ще кажимъ чи той показа, въ тия критически врѣмена, единъ патриотизамъ, една симпатія и една преданность

несравнителни къмъ своити съотечественици. Нашити съотечественици трѣбува да благодарятъ Бога за дѣто ги снабди съсъ единъ лѣкаръ който има толкозъ добри качества. Г-нъ В. Караконовски е единъ младъ момѣтъ, и споредъ числото на болнити които излѣчи той са показува да ма едно систематическо ученіе въ медицината.

Ний са радуваме за тия благородни чувства които въодушевяватъ Г-на Караконовскаго. Той обѣщава голѣми надѣжди за народътъ ни. Това ни утѣшава!

Книгата лично предуазеніе (пресервасіонъ персоналъ) на лѣкарътъ Ламеръ, която извѣствами по натагътъ, сполучи въ Европа единъ неизмѣримъ успѣхъ: француикото изданіе което са намира сега за проданъ е осмдесетъ и третъ. Това голѣмо число доказува неопровергательно достоинството на книгата. То не е едно съчиненіе за медицината, нъ е едно философическо и нравственно съчиненіе което съдѣржава полѣзни съвети и скѣпциѣни подробности за момѣтити и за бащити на фамилиити.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

САМОКОВЪ, 20 Юлѣ. — Онова което занимава днесъ нашити съотечественици е завѣщаніето на Н. П. Авксентіа за основаніето на едно народно духовно училище въ градътъ ни което ще са занимава исклучително съсъ образованіето на бѣдното наше духовенство. Сѣки са пита кога ще са тури въ дѣйствиѣ тоя полезенъ проектъ. Защото сѣки има убѣжденіе чи додѣто не основемъ подобни заведѣния, въпросътъ ни не ще земе край.

Нъ до сега никой не е можлъ да разрѣши тоя проектъ. Ний незнаими наистина какво мислятъ нѣговити наемници. Това което знаими е прѣсканіето на нѣкои слухови чрезъ които тѣ даватъ надѣжда на народътъ чи сега наскоро учители сѣ са наزاریли нарочно за това заведѣніе. Безъ съмнѣніе това е една добра надѣжда. Нъ анали минува са толкозъ врѣме, и още учители и заведѣніето сѣ нѣдѣтъ и сѣ са отвари. За да додѣтъ учители трѣбува първо да сѣществува училището. Нъ училището като не сѣществува, разбира са чи и дохожданіето на учители е лѣжливо.

Ний познаваме съвършено народнити чувства които въодушевяха Н. П. Авксентіа. Той имаше една голѣма жаркость за образованіето на народътъ ни. Нъ погрѣшката за до сегашното неоснованіе на училището са нѣговити наемници които употребазатъ нарити му за зини и за говеда за да печелѣтъ, безъ да са смислѣтъ че нравственната народна печалба струва хиляди пѣти повече отъ тѣхната частна печалба.

Н. П. Авксентіа неотрѣди и врѣмето за основаніето на това народно заведѣніе, и за това наемницити му ще изпълнятъ завѣщаніето му когато имъ доди на умътъ, или по добръ когато спечелѣтъ двойно и тройно съ нѣговити пари и нѣматъ нужда.

За другити училища не питайте. Тѣ са намиратъ въ лошаѣ положеніе. Вижда са чи това пазлува отъ многото дѣждови които имамъ тая година. Искитаніето имъ стана слабо. Нъ до есенъ имамъ надѣжда да са поправѣтъ.

БУРГАСЪ 22 Юлѣ. — Съсъ драго сърце видѣхъ кореспонденцията си помѣстена въ

последниятъ брой на Турція относително за обезщетяваніето на една мома грѣккия.

Азъ ви са бѣхъ обрѣкѣтъ да ви дамъ подробности за рѣшеніята на даѣната които Грѣкити дагнахъ срещу чифутинѣтъ. Гражданското правителство като неможа да рѣши тая работа ги проводи на мехкемето. Мехкемето понита момѣчето кога го е обезщетѣлъ чифутинѣтъ; то казало предъ шесть мѣсеца. Кадѣта не са задоволилъ само съсъ това. Той искалъ и да знай и кой день било. Момѣчето отговорило чи било на Великъ-день. И понеже отъ Великъ-день до него врѣме нѣмаше шесть мѣсеца, той расѣжди и единти и другити.

Тѣй разгледуватъ кадѣти религіознити работи. За пари оддуктанъ сора тѣ искривѣватъ работити. Чифутинѣтъ има доста пари за да даде на одного и на другого, само да са отърве ама мене ми е жално дѣто една мома поврѣдена въ главната си честь отъ когото завиелше бѣдността на животътъ ѝ, да не намѣри никакво право!!!

ИЩИПЪ, 10 Юлѣ. — Преди три години време нашитъ родолюбиви първенци бѣхъ довели единъ учителъ, който като тогѣа за първъ пѣтъ нача да прѣдава на дѣцата Грамматика и други потребни науки; нужди за приготвление на класическо преданіе, които си предаватъ и по сѣчки други новоустроени български училища. Не само на нашитъ съграждане, нъ и на околнитъ ни сѣседни гражне твърдѣ добръ е познато какви голѣми прѣпятствѣя погрѣшнахъ както учителя, тъй и Г-да ни първенци отъ страна на двамина ни отъ върнитъ приверженици на грѣцко фенерската чета и два тримина отъ духовни лица, отъ които единъ за неуспѣхъто му въ противодѣйствиѣ доби и една силна офтика, изсуши си и умръ въ борбата му слѣдъ две години като разсказвахъ на простъ народъ, чи това наставленіе било противно на наукитъ, които сѣ съдѣржаватъ въ Часослова и въ Псалтиря. За добро убѣжданіе, принуди ся учителъ да призове отъ сѣкитѣ класове на гражданството ни слѣдъ първитъ шесть мѣсеци въ училище, гдѣто чрезъ едно кратко испитаніе на дѣцата изложи качество на преподаваемитъ му предмети. Нарѣда като видѣ и сослужива, чи дѣцата си отговорихъ доста способно, уважилъ благословнитъ трудове на учителя, и осудилъ всяко противорѣчіе на горереченити противодѣятелъ, щото по послѣ чрезъ двѣ години можеше само съ голѣмо терпеніе и неумерено постоянно трудолюбіе да сѣществува въ града ни тѣй учителъ борѣщъ ся непрестанно да одѣлѣ на гонителитъ за отечественно-го просвѣщеніе. Следъ две години, като учителиѣ са достойно поведѣне на званіето му и привесе добри плодове отъ трудовѣтъ му, поблагослови причини даде си оставка, които съ голѣмо негодованіе ся прѣе отъ общитѣ ни членове, и си отиде въ отечеството си. Отъ тогѣа си изминахъ веке 15 мѣсеци врѣми. Въ това разстояніе и до днѣсъ още неможехъ да успеѣтъ нашитъ първенци (отъ противодѣйствиѣ на народнаго ни гонителя Г. Митролита Костендилскаго Гиятиѣ) за да поставѣтъ на мѣсто бивнаго ни учителя единъ другъ учителъ, който да му послѣдува вѣрно и ревностно съ продълженіе на добри наставленія на нашитъ младежи. Тѣ жи си принудаватъ да истрацѣтъ дѣцата си въ Ново Село, гдѣто има сега единъ достойнъ учителъ Г. Д. Павлевъ който си е изучилъ въ Филибе, гдѣто слѣдъ за предното му тригодишно учителствованіе въ Щипъ и Ново Село, отиде и въ разстояніе на четири години

прие нужното образование. Като занаятчият, който чиято за дъщеря си определено количество на новоселското общество. Съвкупността обаче не е свободна, а е мнозина от дъщеря, които напредваха в училището, и които голямо желание имаха за да се учат, но понеже нямаша средства за да отиват в Ново Село да продължават научителните си, то си принудиха и се распръснаха по занаятите или ходят безполезно по сокаците. За това днешно жално състояние на училището ни има да благодарим Г-ну Игнатий, родомъ унгарец, който патриархия е испратила да просвещава народъ български. Тенко и горко!!! ако сие народъ не. Епархията български си испратитъ такива добротелатели за просвещение на българския народъ!!!

ФРАНЦИЯ

Новините които прѣйхатъ отъ Франция са съкратаватъ въ свършването на избиранията. Тая година избиранията ставаха съвкупно безпристрастие, и за това сички хора са задоволени. Сички граждани били свободни и независими въ гласоподаването си.

Отъ въскановането върху тронътъ на Наполеона III, гражданите нѣмаха нѣколко право да си даватъ гласовити за каквото лице и да бѣди. Членовити които са избрахъ принадлежкахъ съвоги на правителството. Въ днесъ французкото правителство като почна по-добъръ своити интереси, унищожи това свѣтоулие. Защото на-мѣсто да го ползува, то го съспнуваше. То туря въ дѣйствието въ смѣтити сѣия правила пошто сѣ са слѣдували предъ петнайсетъ години. Нѣй го ублажавани за тая нова мѣра.

Партията на опозицията сполучила най-много гласови въ избиранията. Това ни въ-ладува. Защото тая партия като нѣма другъ интересъ освѣтъ истинната защита на истинските интереси на отечеството, тя ще умѣе по-добъръ да управлява гражданските работи на това царство.

АНГЛИЯТА

Нѣкои кореспонденти отъ Лондра от-правиха до парижките вѣстници хортуватъ за скоронното променение на първия министръ на Англия, Лордъ Палмерстона. Той искаше самъ да си даде оставката, но причина на прѣминалата му възраст. Това щѣло да стане предъ събирането на парламен-тътъ. Г. Гладстонъ щѣло да се отреди на мѣстотот му, споредъ общенародното мнѣ-ние. Въ ако глѣдани нѣкои органи на пра-вителството, той не билъ хичъ расположенъ да прѣйме тая служба. Той предпочиталъ да се отредатъ на мѣстот на Лордъ Палмер-стона Конгъ Гравилъ, Конгъ Руселъ или Конгъ Кларендона които ще могатъ да по-служаватъ по добъръ на интересити на оте-чеството си.

Волкото за себѣ си той билъ благода-рени да стои на чело на камарата на общи-нитѣ. Той пригнуралъ още чѣ тая служба е таматъ за нѣго. Цѣлъ свѣтъ мисли чѣ Лордъ Гравилъ ще стане първи министръ твърдъ прѣвсходенъ. Много свѣтъ си да-тъ гласовѣ за нѣго.

АМЕРИКА

Южните вѣстници казватъ чѣ условие-то на Америка са ужасни, въ много по-лека. Странните злини на боятъ са гледатъ днесъ съвъ отворити очи, и енергията на обѣднитѣ жители едватъ са труди сега за да ги залечи. Тѣ са силатъ да подправятъ градината, да подновятъ сваленитѣ къщи, да подправятъ жѣлѣзните пѣтица. Въ тая работа са върши съвъ много тежки мѣки. Населенията които са били до Шерманъ мрѣтъ отъ гладъ. Безметни листове са от-вориха за да събиратъ помощъ за прѣрѣ-менното прѣхранване на тѣ хора.

Нѣкой отъ събастнищити на Бута кои-то са бѣха уловили сѣ условиха на смъртъ. Тѣ били въ число на петъ души и са убѣ-сили.

Относително за Жеферсънъ Давнесъ ко-гото северните вѣстници глѣдатъ като гла-венъ събастнищъ въ убѣството на Г-на Линколна, са отредила една военна комисія за да го испита. Тая комисія не е изадила още никакво рѣшение.

ГРЪЦИЯ

Отъ отоновото падение насамъ работити на това царство отиватъ рачински. Царъ Ге-орги са викка безсиленъ за да го туря въ едно добро състояние. Сички Елени са надпириватъ кой да стане министъръ. Ни-тригити неспреставатъ да са правятъ по сич-кити клонови на управлението. Сички не-катъ да живѣятъ отъ приходити на прави-телството, и никой не ще да дава данѣкъ на това правителство.

Тѣ дни станаха разни прѣлпирни отно-сително за променението на сегашното ми-нистерство.

Хазната стои празна. Чиновницити не са платени отъ много врѣме насамъ. Прави-телството е принудено да прави заемъ за да ги плаца, и то отъ врѣме на врѣме. Тѣй сега скоро то еключило единъ заемъ отъ седемъ хиляди драхми по седемъ гроша на стотѣхъ вѣйда.

Избиранията на членовити по вѣстници съвъти станаха съвъ много пристрастие. Много членови заплашиха хора за да си да-ватъ гласовити за тѣхъ. Правителството ка-то са научило за това пристрастие, заповѣ-дало да се подновятъ избиранията въ нѣкой градина.

Ако слѣдуватъ сѣ тѣй работити въ това царство, нѣй скоро ще видимъ Европа да дигни своето покровителство надъ нѣго.

СЪБРАВИ ИЩА И НОВИНИ

— Г-нъ Меркисъ де Мустѣ, французки по-савеникъ въ Цариградъ, трѣгна тая пѣдѣла за Франция.

— Ишижѣ ни отъ Атина чѣ холерата са повила въ нѣкои точки на Грѣция.

— Ишмата които прѣйхатъ отъ Салоникъ ни обвѣяватъ чѣ холерата са повила веки въ тоя градъ.

— Н. В. Неманъ-наша, египетски подарѣтъ подарѣ до 300 кълѣтици на египетските кла-зови отъ Вездорѣтъ.

— Една телеграфическа депеша отъ Лон-дра ни извѣстива чѣ холерата са повила и въ нѣкои точки на Англията.

— Н. С. Г-нъ Серкисъ, напреденъ патрикъ на грегорианската ерменска черква са помина-вѣра отъ холерата.

— Холерата слѣдува да са различа въ гра-дѣтъ ни. Умрѣлитѣ са въскановатъ на денъ по 500 души.

— Казуватъ чѣ холерата са повила въ Бдрене.

ИЗВѣСТІЕ

ДОХОЖДАНИЕТО НА ЛЪКАРЯТЪ Л. ЛАМЕРЪ ВЪ ЦАРИГРАДЪ.

Лъкарятъ Л. Ламеръ, членъ отъ царско-то училище на хирургити въ Англията, лицен-циатъ отъ царското медицинско училище въ Единбургъ, лиценциатъ отъ царското си-наришко общество въ Лондра, докторъ въ ме-дицината при Ерлангенския университетъ, сѣнь на лъкарятъ Самуилъ Ламера, отъ 37 Бедворъ-Скара, Лондра, съчинителъ на прочу-тото синасание лично предуказване (презервация на персоналъ), има честь да из-вѣсти на публиката, чѣ е дошѣлъ веки въ Цариградъ, на Нѣра, на голѣмата улица Н.о 159 за визити на званитѣ си и чѣ нѣговити консултации върху съважни случаи слабости, безсилія и безплодия, които произхождатъ отъ скрънитѣ немощности на младостта и на урѣлитѣ възраст, ще ставатъ, презъ малко-то му стоѣние въ градѣтъ ни, лично или пис-менно сѣвъ денъ отъ 10 сахата до 3 сахата слѣдъ пладня и отъ 6 до 9 сахата вечерѣта, по европѣски.

Лъкарятъ Ламеръ обнародува едно ново издание съ гравури (образи) и случаи и пр. пр. отъ съчинението си което са нарича:

ЛИЧНО ПРЕДУКАЗВАНЕ.

Лъкарско популерско опитуване върху исцѣляването на нечирческата и тѣлесната слабостъ които произхожда отъ уединени на-викновени, отъ безмърности, отъ троипкални хапи.

Когато има възможностъ за едно съмнѣ-ние, което потвържда щастіето на животѣтъ ни както и щастіето на другити хора, умѣтъ и нѣравноучението ни правятъ една дължностъ за да го рѣшавани. Това е едно дѣло което неспрѣпятности на женението, насленето бѣ-карство, мисленото и финансовото отслаб-ване иматъ изворѣтъ си въ причини на ко-нто коренѣтъ е проникналъ въ прѣдѣлтѣ на животѣтъ и на когото плодѣтъ прави да чув-ствуваме горчивинѣтъ му вкусъ подиръ много врѣме.

Отъ двайсетъ години, лъкарятъ Ламеръ са е посветилъ за лѣкуванieto на тѣ безред-би и съчинението му за лично предука-зване ни учи какъ принадлежностити на мжжѣвитѣ възраст са загубятъ и отслабну-ваватъ и какъ могатъ да са поправятъ и у-насятъ здрави и силни до една далечна епоха на животѣтъ.

Това синасание са продава по 1 франкъ и 50 сактина или по добъръ по 6 гр. и 30 п. при книгопродавцити Кеххлеръ а Венсъ, голѣма улица Нѣра, Н.о 323 и са испроважда свободно съ пощата споредъ надписѣтъ за 2 франка.

Дѣ Болнитѣ въ Турѣя и съседните страни са умоличаватъ да са отнесатъ козлото е възмож-но по скоро при лъкарятъ Ламеръ, защото другѣ работи го викатъ да отиди сега скоро въ Англията.

Сѣвъ ишмо за консултация трѣбува да е придружено съ 25 франка, било въ банкерски билетъ било въ пощата до единъ сарафинъ или търговецъ.

Лъкаръ Л. Ламеръ.

Веноту, голѣма улица, Н.о 159

ИШКА на докторѣтъ ПАДИТА.

Предуказвателни лъкови ерѣцу холѣрата, болнитѣ на главата и пристѣскуванията на сто-маха.

КАНИ за УКРЕПЛЕНИЕ на СТОМАХЪТЪ на Д. БУФФОНА.

ЦѢЛИТЕЛНИ и ХЕРПЕТИЧЕСКИ БАЛ-САМИ на Д. МОРИСА.

СВРЪТЪ за КОСМИТИ на Д. ГЕРСОНА. ГРЪДНИ БЕЛИ СИРОПИ на Д. Ж. А. В. МАИЕРА.

Тѣ лъкови са намратъ за проданъ въ Галата ерѣцу хараджи, Н.о 12, близо при мо-стѣтъ.

Отговорникъ Никола Геневичъ.